

— И тъй, — продължилъ странникътъ. — ако всѣки живѣе въ този замъкъ само опредѣлено време и следъ това отстъпва своето мѣсто на другъ, то какви сте всички вие, ако не гости въ този замъкъ? Значи замъкътъ е действително гостилница. Не харчете толкова много пари за украшаване

този домъ, който може да ви дава подслонъ само за кратко време; по-полезно е за васъ да вършите добро на беднитѣ.

Рицарътъ се трогналъ и опомнилъ отъ тия думи, далъ подслонъ на странника въ замъка и отъ този день станалъ много състрадателенъ къмъ беднитѣ.

НЕ УНИВАЙ

Ф. Г.

Сине мой, надежда моя,
не унивай, не отпадай —
и на грижитѣ въ зноя,
салъ на Бога се надявай.

На съблазнитѣ въ живота
крѣпки сили не отдавай,
на пороцитѣ гнездата,
ти съ погнуса отминавай,

И въ сърцето си невинно
не допускай нивга злото, —
сѣй въ душата си смирена
семената на доброто.

Сине мой, утеха моя,
живъ олтарь бжди на Бога —
тъй живота ти ще мине,
безъ страдане и тревога.

Георги Костакевъ